

אור הגנוז

הרסלה

דברי חיזוק ואמונה ע"פ תורתו של רביה"ק, הנחל נובע מקור חכמה, צדיק יסוד עולם, רבי נחמן מברסלב זיע"א

גיליון 289

התחזקות

והעיקר שיאיר בליבך אור האמת, אור החדש הפלא החדש הנורא מאוד אור האורות צח הצחצחות נחל נובע אשר אתה חפץ בו ומשתוקק וחומד כל כך שיתגלה ויתפרסם בעולם, ותזכה להבין היטב דברי תורתו עד שתדלג על כל המניעות. דע אחי, כי געגועיך וכיסופיך העצומים אל האמת גרמו לך להתחבר בחיבורא חדא בגופא ונשמתא עם הנחל נובע מקור חכמה, ובזכותו הנורא הגנוז והסתום מכל העולמות.

רבי ישראל דב אודסר

התחזקות

האם אנתנו מסנים להיות ערניים וממוקדים, להתבונן בכל הטוב והחסד הסובב אותנו, האם מדי פעם אנו עוצרים ממרוץ החיים ומסיתים את וילון המציאות, כדי להתבונן ולחשוב על כל הפלאות והנפלאות הפוקדים אותנו ואת העולם כולו.

מבלי שנעבוד על כך וניקה מדי פעם פסק זמן מהבלי העולם הכובלים אותנו, לא נוכל לחדור אל מעבר למסך השקר שמנסה למכור לנו תחליפים זולים וזמניים. אנתנו יכולים להתמסך דברים חשובים וגורליים עבורנו ועבור תכליתנו הנצחית. ישנן נשמות רבות החיות את חייהם בשגרה, בעיוורון מוחלט למה שקורה באמת, הן מחמיצות את תכלית חייהן, להכיר את מי שאמר והיה העולם ולבוא אל תיקונן.

רק ביגיעה, ברצון ובשאיפה ממוקדת, נוכל לשנות את צורת ההסתכלות שלנו, את צורת המחשבה שאליה הורגלנו כל ימי חיינו, רק על ידי התבוננות ודעת נכונה נוכל למלא את ליבנו ואת רוחנו בשמחה, בהערצה ובהכרת הטוב.

חודש טוב ומבורך

יצא לאור ע"י אור הגנוז ברסלב
or-breslev.co.il

נא לשמור על קדושת הגיליון

התחלה חדשה רבי נתן - ליקוטי הלכות

כי מי שמחזק עצמו להתחיל בכל פעם מחדש, בודאי לא יפול לעולם ואפילו אם יעבור עליו מה, כי צריך האדם לסלק מדעתו ולהעביר ממחשבתו לגמרי כל מה שעבר ביום העבר או בשעה העוברת וידמה בעיני עצמו בכל יום ואפילו בכל שעה כאילו היום נולד בבחינת אני היום ילדתיך וכתוב 'היום אם בקולו תשמעו' שצריך לחשוב בכל יום ובכל עת ושעה כאילו היום ובאותה שעה הוא נולד ובה לעולם ורוצה להתחיל להכיר את מי שאמר והיה העולם, ואף על פי שכבר היה כן אלפים ורבי רבבות פעמים שרצה להתחדש ולהתחיל להתקרב להשם יתברך ולא עלתה בידו, ואפילו אם נפל בכל פעם למה שנפל רחמנא לצלן, אף על פי כן אל יסתכל על זה כלל וישחך כל זה, כי זה היום והשעה שהוא עומד בו עתה עדיין לא היה בעולם ומי יודע מה יוכל לזכות עדיין עתה באותו היום ובאותה השעה.

כי השם יתברך מחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית ואין יום דומה לחברו ואין שעה דומה לחברתה, וכמואב בכתבי האר"י באריכות מזה גודל השינויים לאין מספר הנעשים בכל יום ויום ואפילו בכל שעה ושעה ואין שעה זו דומה לשעה זו, ומי שמסתכל בעניין הילוך המזלות וכוכבים ושינוי מצב ומעמדן ואיך ברגע אחד הם באופן אחר והנולד בו יקרה מאורעות שונות מהנולד ברגע שקדם לזה ומזה יסתכל ויבין בעולמות העליונים שאין להם קץ ומספר.

ואם תפקח עיני שכלך ותשכיל דבר, כי אין שכל בלב אדם לעמוד על כל פרטים, ועל זה אמר דוד המלך עליו השלום 'גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך' ושלמה המלך עליו השלום שכתוב בו ויחכם מכל אדם אמר 'אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני'. ובזה תבין איך משתנה מעמד ומצב העולמות שהם הלבושין של האין סוף ברוך הוא לכמה שינויין בכל עת ורגע. וכל אלו השינויים לאין קץ של כל העולמות, הכל בשביל לקרב ולהמשיך את כל בני העולם בכל עת אליו יתברך, שזה עיקר התכלית ובשביל זה האציל וברא ויצר ועשה הוא יתברך את כל העולמות מראש ועד סוף, הכל בשביל האדם השפל הזה כדי שיכיר אותו יתברך בזה העולם דייקא כידוע, ובשביל זה משנה השם יתברך הנהגת העולמות בכל עת ורגע הכל בשביל האדם.

יורה דעה א- הלכות בשר וחלב ד'

כי זה כלל גדול, שצריך האדם להתחיל בכל פעם מחדש כאשר הזהיר בספריו הקדושים בכמה מקומות, וכמבואר בסיפור שבחיו הקדושים שהוא בעצמו זכה למה שזכה ע"י שהתחיל בכל פעם מחדש ולא נפל בדעתו משום דבר שבעולם ואפילו ביום אחד היה לו כמה התחלות כמבואר שם וכמבואר בדברי חכמינו ז"ל כמו שאמרנו על הפסוק אשר אנוכי מצוון היום- בכל יום ויום יהיו בעיניך כחדשים וכתוב היום הזה נהיית לעם ודרשו רבותינו ז"ל ומבוא בפרוש רש"י בכל יום ידמה בעיניך כאילו היום נכנסת עימו בברית.

כי באמת אם יסתכל האדם על עצמו היטב יראה שכל הבלבולים ונפילות ויירדות וחלישות הדעת שיש לו, הכל הוא ע"י ריבוי המחשבות מיום שעבר ליום הבא ומשעה לשעה, שרוב העולם הם כזקנים בעיני עצמן וכל אחד נחשב בעיני עצמו כאילו כבר נזקן בדרכיו שרגיל בהם ימים רבים עד שאי אפשר לו לשוב לדרך אחר, ומחמת שהוא יודע בעצמו שהוא רחוק מדרך הישר באמת, על כן נמצאים רבים שמיאשים עצמם מלהתקרב באמת להשם יתברך, ואפילו מעט העבודה והמצוות שמקימים הוא כמו מצוות אנשים מלומדה ועושים אותם בלי התעוררות וחיות, והכל מחמת הזקנה שפצה עליהם, שנחשבים בעיניהם כזקנים כנ"ל, שזה מזיק מאוד מאוד כמו שהזהיר אדמו"ר ז"ל מאוד מאוד ואמר שאסור להיות זקן- הן חסיד זקן הן צדיק זקן.

כי לא מבעיה מי שתעה מדרך הישר לגמרי ועושה מה שעושה רחמנא ליצלן, כל אחד כפי מה שיודע בנפשו ונדמה בעיניו כזקן ורגיל במעשיו אשר לא טובים, לאיש כזה בודאי מזקת הזקנה הזאת בלי שעור, כי יכול ללכת לאיבוד לגמרי ח"ו אם לא יתעורר להתחדש, שזה עיקר התשובה בחינת 'השיבנו השם אליך ונשובה חדש ימינו קדם' חדש דייקא, אלא אפילו הכשרים קצת ואפילו צדיקים וחסידים, אם הם כזקנים אצלם ועושים עבודתם כזקן הרגיל מכבר בזה גם כן אינו טוב, כמו שאמר רבינו ז"ל שאפילו צדיק זקן אינו טוב, כי היצר הרע נקרא מלך זקן וכסיל, כי עיקר העבודה הוא התחדשות בחינת 'וקווי השם יחליפו כח יעלו כאבר נשרים' שצריכין להתחדש בכל יום ממש בבחינת 'אשר אנוכי מצוון היום' בכל יום יהיו בעיניך כחדשים הנאמר בקריאת שמע וכו'.

אשרינו למה טוב תלקינו עצמינו להתקרב לרבינו!

בהירות הדרך

ברוך זרובל

ידוע ומפורסם בכל ספרי רבינו הקדוש על גודל יקרת ומעלת הרצון והכיסופין דקדושה שאין למעלה מזה, כי לעבוד את השם יתברך אומר רבינו שאין מי שיכול להגיד שהוא יוצא ידי חובת העבודה, אפילו מלאך ושרף לא, כי לפי עוצם גדולתו האין סופית של בורא עולם אין מי שיכול לעבוד אותו כפי כבודו וגדולתו שאין להם סוף וקץ, רק העיקר זה הרצון והכסופין, שאיש הישראלי חפץ ורוצה לעשות רצונו יתברך.

כי לפעמים יש מניעות וקשיים שהאדם לא יכול להתגבר עליהם ואם כך אומר רבינו שיתגבר נגדם ברצונות וכיסופים, ועצם זה שהוא רוצה וכוסף לאותו הדבר, זה יקר וחשוב לפניו יתברך ביותר ונחשב לו כאילו עשה את המצווה או הדבר שבקדושה שחפץ בו, כי למעשה כל עניין חופש הבחירה שיש לאדם בזה העולם הוא ברצון, כי אין מי שיכריח אותו ויתערב לו ברצון.

ואם כך, ישנם אנשים ששמים את כל ייבם ועבודתם בעבודת הרצון ואילו אל המעשה אינם נותנים כל כך חשיבות, כי הכל מאיתו יתברך, וגם אם לא זכינו להוציא את הרצונות שלנו מן הכח אל הפועל, עדיין נחשב לנו כאילו עשינו. אך באמת, אומר רבינו הקדוש שאלו שרוצים באמת, אינם מסתפקים בזה שהם רוצים, אלא באמת רצונם הוא חזק להוציא מן הכח אל הפועל את חפצם.

כך כותב רבינו בליקוטי מוהר"ן, סימן סו: "כי אין לאדם לפטור את עצמו ולמצוא לעצמו תירוץ ע"י המניעה לומר, שהוא חפץ לעשות אותו הדבר, רק שאי אפשר לו מחמת המניעה והאונס ועל כן יהיה נחשב לו כאילו עשאה, כמו שאמר רבותינו ז"ל: חשב לעשות מצווה ונאנס ולא עשאה- כאילו עשאה. כי באמת בודאי שיש לו אונס, נחשב כאילו עשאה, כמו שאמר רבותינו ז"ל. אבל כל זה נאמר על מי שרוצה לצאת בזה, אזי יוצא בזה, כי מה לו לעשות, כי יש לו אונס. אבל מי שאינו רוצה לצאת, רק שהוא רוצה המצווה בעצמה או הדבר שבקדושה שרוצה לעשות, הוא חפץ בהדבר עצמו, אם כן מה מועיל לו, מה שמקלין לו ונחשב כאילו עשאה, כי אינו מקרר דעתו כלל בזה, כי הוא תאב וחפץ ומתגעגע מאוד לעשות המצווה בעצמה, ולא לצאת עם ה'כאילו' שנחשב כאילו עשאה, כי באמת ראוי לאיש ישראלי שיגמור חפצו ורצונו בכל דבר שבקדושה מכח אל הפועל, ואזי, כשחושק מאוד באמת, ואינו מקרר דעתו כלל במה שנחשב עליו כאילו עשאה, אזי בודאי יגמור הדבר ויוציא מכח אל הפועל, וישבר ויבטל כל המניעות והאונסים, כי הם לא באו רק בשביל החשק, וכשיש לו חשק הראוי לאותו המניעה כפי גודל מעלת הנחשק, אזי ממילא נתבטל האונס והמניעה כנ"ל."

כל דבר יכול לשמש אמצעי לעבודת הבורא ככול שהאמונה גדולה יותר כך הכל פשוט יותר

שאלה- המוח שלי אטום בזמן התפילה והלימוד ואני לא מצליח להתרכז, חוץ מזה, כל הזמן יש לי הרהורים רעים אפילו כשאני באמצע התפילה או הלימוד, מה העיצה?

תשובה- אסור לך להתבלבל משום דבר בעולם, ורבינו ז"ל גילה לנו שאין שום יאוש בעולם כלל- אסור להתייאש בשום פנים ואופן, יהיה איך שיהיה ויהיה מה שיהיה, אין דבר כזה להתייאש, אלא להתחזק עם כל הכוחות לרצות לצאת מהזבל והלכלוך שבהם נכנס. ודע לך, שכל זמן שיהיו לך רצונות וכיסופים חזקים לא להניח את עצמך בשום פנים ואופן ליפול, אלא תמיד תשתוקק לצאת מהמקום שאתה נמצא שמה, אזי יש לך תקווה גדולה לתקן את הכל, כי העיקר הוא הרצון.

ואפילו שזה לוקח ימים ושנים, לא יפסיק מלרצות ולכסוף אליו יתברך, ואף שבין כך מתגברות עליו הקליפות יותר ויותר, אף על פי כן אסור לו לעשות שום עסק מזה, אלא להמשיך בתפילתו ולהשתדל לקשר את מוח מחשבתו אל הדיבורים שאומר בסדר התפילה בתמימות ופשיטות.

ואף שבין כך ובין כך נכנסים לו מחשבות זרות והרהורים רעים, עליו להמשיך ללמוד ולהתפלל ולקשר את מחשבתו אל דיבורו. ואף שזה קשה לו מאוד, כי בכל פעם נכנסות לו מחשבות מגונות והרהורים רעים, שכל זה הן הקליפות שברא מחמת עוונותיו המרובים, ובפרט בפגמי הברית בוראים קליפות ומשחיתים שמסבבים את האדם, עם כל זאת כשבא באמצע הפילה והלימוד אסור להתבלבל מזה ואין להביט לאחוריו כלל ועל ידי זה ממילא יסתלקו ממנו ובין כך בדרך הילוכו בתפילתו הוא מפיל אותם.

ועל ידי זה דווקא, אם יתמיד בזה לקשור את המחשבה אל הדיבור ולא יסתכל על המחשבות זרות הבאות אליו, ע"י זה הוא מבטל אותן לגמרי, וזה שייך בין בתפילה- לחשוב מה הוא מתפלל. ובין בלימוד- לחשוב מה הוא לומד.

דיבורי אמונה הרב עודד שרבי

תהיה שליח שלי לגנוב, רצית כל כך, תקבל. אבל תדע לך שיש תשלום על כל דבר, העולם לא הפקר, רצית לגנוב כל כך, נעזור לך לממש את רצונך, אבל בסוף התשלום יגיע. ולהיפך, בן אדם רוצה לעשות מצוות, לעזור לאנשים, גם כאן יהיה לו מניעות, לא משיג תרומות, סופג ביזיונות, גם כאן יש קשיים, כי אתה עומד לקבל שכר גדול על כל פעולה טובה שעשית, רוצים לראות אם אתה רציני, אם אתה מוכן להקריב, להתאמץ, אם כן, אתה תזכה, מן השמים יסיעו בידך לעשות הרבה טוב וחסד.

זה מפחיד, אבל הקב"ה לא מתערב בבחירה של אף אדם. מה שאתה רוצה להיות, אתה תהיה. אתה רוצה להיות איש עסקים? תתפלל, תעבוד, תעשה מה שצריך וכו' - אתה תצליח. אתה רוצה להיות כדורגלן? לך תבעט מהבוקר עד הערב אלף פעם ביום, בסוף כל בעיטה תיכנס לשער ויקנו אותו יובנטוס. הכול חופשי בעולם, לכן מצד אחד זה יכול להיות כל כך מסוכן ומצד שני כל כך חשוב. כי הרצון לאט לאט בונה כלים, סולל לבן אדם את הדרך, לפי מידת הרצון ככה הכלים שלך יבנו, אם יהיה לך רצון חזק, אין דבר שלא תצליח להוציא מהכוח אל הפועל, מצד אחד זה מפחיד, מצד שני זה נותן תקווה ועידוד, אני יכול להגיע לכל דבר בחיים הללו, לכל מעלה. אומר רבינו שהרצונות הם נקודות הכסף, כיסופים, הכיסופים האלה בוראים מלאכים, שאחר כך יוצאים מן הכוח אל הפועל, וחוזרים אל האדם שברא אותם, לטוב או למוטב.

הרצון של האדם מוביל אותו להיות מה שהוא. אדם שרצה לעבוד במנועלים, לא תמצא אותו במכון ויצמן, הוא לא ייפך למדען. מי שרוצה להיות כדורגלן, אתה לא תראה אותו עורך דין, הוא יהיה כדורגלן, כל היום מתאמן, בועט בכדור. נחמיר עוד יותר- מי שרוצה להיות גנב, הרצון שלו יוביל אותו להיות גנב. מי שרוצה לנאוף, הרצון שלו יוביל אותו מהשמיים לנאוף ואני אסביר גם למה. הרי הקב"ה לא רוצה שיהיה גנבים, אבל האם צריך שיהיו גנבים בעולם? צריך או לא? צריך, משום שמי שגונב, צריך לשלוח לו גנב, יש בחירה, ומגלגלים זכות ע"י זכאי וחובה ע"י חייב.

אבל מי שלא רוצה לעשות דברים רעים לא יגלגלו לו לעשות אותם ומי שרוצה לעשות מצוות ומעשים טובים בודאי שיזכו אותן ויסייעו אותן בכך. הקב"ה מנהיג את העולם מידה כנגד מידה, אתה רוצה לעשות כך וכך, יגלגלו את הדברים כך שאתה תפגוש את המעשים שלך, עשית רע תקבל רע, עשית טוב תקבל טוב, כמו שאמר דוד המלך, אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי.

בגלל שהשם יתברך מוליך את האדם כפי הרצון שלו, הוא י"עזור" לו, לממש את אותו הרצון. בפעם ראשונה, זה לא ילך, כשהוא ירצה להיות גנב, יתנו לו הרהורי תשובה מהשמיים - אל תהיה גנב, אל תעשה. פעם שניה, פעם שלישית, פעם רביעית גלידה... אתה רוצה להיות גנב? אני צריך גנבים, אתה

חדש! חוברות תפילות לנשים ותיקון הכללי מפואר

חוברות חדשות בהוצאת 'אור הגנוז ברסלב' בפורמט מהודר,

גודל סידור, עם דפי כרומו מעוצב וצבעוני.

חוברת תפילות לנשים עם תפילות בנושאים שונים בשפה פשוטה וברורה-אמונה, שמחה, צניעות, תודה, שידוכים, ילדים, פרנסה ועוד.

חוברת תיקון הכללי עם עשרה מזמורי תהילים שגילה רבינו הקדוש, עם תפילות.

מחיר מיוחד לרוצים לזכות את הרבים ואת עצמם ב2 ש"ל בלבד. ניתן לקבל גם מדבקות להצלחה או לעילוי נשמת.

להזמנות- 03-9091753 / 0544-525396

בקהר באתר החדש שלנו- or-breslev.co.il

רדיו ברסלב 24 שעות ביממה, מאות שיעורים לשמיעה וצפייה, חוברות לזיכוי הרבים, ספרים, מאמרים, מדבקות משמחות ועוד.

לעילוי נשמת

מזל בת ויקטוריה
רינה בת ויקטוריה
יוכבד בת ויקטוריה
ת.נ.צ.ב.ה.

המעוניינים בהקדשה של העלון
0544-525396

ליקוטי מוהר"ן רבי נחמן מברסלב

סיפור עליו, על אחד מעשירי הורודנה, שהינו קמצן מופלג, כל בני העיר התרחקו ממנו ולא רצו בקברתו. ואולם למרות השמועות, שהלכו אודותיו, החליט רבי נחום מהורודנה, בעת שיצא לאסוף כספים לצדקה, להיכנס גם לביתו של אותו עשיר.

בא איפוא אל בית העשיר, התמהמה שם זמן מה, ויצא החוצה - כפי שסיפרו הבריות - בידיים ריקות. ומאז אותו יום לא הוסיף לבוא אל בית העשיר הזה, בעת שעסק במגביות צדקה.

לימים הלך העשיר הקמצן לעולמו. או אז הגיעה העת לה ציפו הכל: אנשי ה"חברא קדישא" החליטו להיפרע מהמנוח הקמצן, ואף מבנו, שקמצן היה לא פחות מאביו, ועל כן סרבו לקבור את הנפטר במרכז בית הקברות, אלא במקום עלוב ומבוזה - בצד, על יד הגדר.

כשנודע הדבר לרבי נחום, בא לראשי ה"חברא קדישא" ובפיו בקשות ותחנונים, כי יקברו את העשיר שנפטר במרכז בית הקברות, כיאה לאנשים מכובדים. אנשי החברה קדישה שכיבדו מאוד את רבי נחום, תמחו מאוד על בקשתו - "והלא קמצן מופלג היה, וסירב לתת פרוטה לצדקה!" - מחו אנשי ה"חברא קדישא".

"מיתתו היא כפרתו", חינו רבי נחום את קולו - "אין אנו רשאים לזלזל בכבודו לאחר מותו".

מול תחנוניו של רבי נחום לא יכלו אנשי ה"חברא קדישא" לעמוד, הם מצאו לו חלקה ראויה בקבר ישראל והסכימו לקבור את הנפטר במקום שביקש הרב.

בעיר הורודנה המשיך להתגורר בנו של המנוח. אף הוא היה קמצן כאביו, ואנשי הורודנה נתנו ליבם לכך, שרבי נחום מדיר את רגליו תמיד מביתו של האיש. סברו יהודי העיר, כי אביו של העשיר הקמצן פגע בכבודו של רבי נחום, או שסירב לבקשותיו, ועל כן הוא מסרב להיכנס אף לבית בנו.

לא ארכו הימים ואותו עשיר קמצן, בנו של העשיר הקמצן, הלך גם הוא לעולמו. מיד כשנודע בעיר על פטירתו, נחפז רבי נחום אל אנשי ה"חברא קדישא" וביקש מהם, שלא יעזו לזלזל בנפטר, ויקברוהו במקום מכובד. תמחו כל בני העיר על בקשתו המוזרה של רבי נחום אבל כמושב עשו כבקשתו וקברו אותו לצד אביו.

חלפו שנים ורבי נחום מהורודנה נתבקש לישיבה של מעלה. כשפתחו את צוואתו מצאו כתובות המילים הללו: "אם יש מקום בבית הקברות, בסמוך לקבריהם של האב והבן העשירים - קמצנים, אבקש שיקברוני בסמוך אליהם".

ובהמשך הסביר רבי נחום את המניע לבקשתו: כשנכנס בפעם הראשונה לביתו של האב העשיר וביקש ממנו כסף לצדקה, השיב לו האיש, כי הוא נותן רק "מתן בסתר", ואם יבטיח לו רבי נחום, כי לא יספר לאיש - מתחייב הוא לתת לו מידי שבוע בשבוע סכום כסף גדול בעבור עניי העיר.

ואכן, מאז אותו יום - משך שנים - היה העשיר הזה נותן לרבי נחום צדקה הגונה עבור עניי העיר מבלי שאף אדם ידע על כך, הוא היה פוגש את רבי נחום במקום סתר בשעת לילה מאוחרת, ושם היה מגיש לו צרור כסף, תרומתו בעבור עניי העיר.

כך גם בנו המשיך בהנהגה זאת של אביו, ואיש לא ידע על מעשיהם הכבירים למען עניי הורודנה.

"כלום לא אחפוץ להיקבר בסמוך לשני צדיקים כאלה?" - כמו ריחפה באוויר שאלתו של רבי נחום...

עלום אתרופה

רבי נתן

נא בני חביבי, צבור ולא תלכו כל צב, צבור תצבורו כל
 צות את כל הווסדיים באדואים ופנויאים לעלם פלם יתברק
 צימנו, לקרבנו לאור כצב אלר למו נקרא צימנו, תדבר אל.
 ומנאי צצוק מאוד אילק צם הדוק לדיברתי צימק כבו, אריות כל פלם
 מודר צל רעבר וצווק אצמנד אבוא ומפיל ליחוק אפני פלם יתברק כל יום ויום
 חוק ואל יצבור, למין פלם חטוף ואבוא תדבר ומפיל והמבודדות ומקלים טובים.
 ואל תלמיו כל וכלו כל מה לעובר צימק, והצב טוב מאוד מידת פלכחו אפלטו
 מדעת לאמרי כל צות כל מה לעובר צד פנה ומה ליהיה איך יודע כל. והפיל
 בלעית הפמיליה תפיה ביוניק כמדל מיל וכליו אין אק רק פלעיה הפצת אבד ואל
 מסתכל צל רעבר וצל רעבר כל, אפילו בדברים הנאמרים אל פלמיה, מכל לכן ואל
 לכן בדברי האון והפמיון ואל תנאי את צצוק כצב אצי אלריק וטוב אק.

מכתב מ"ח

משיבת נפש רבי אלתר טפליקר

כל מי שרוצה לחוס על עצמו ולחשוב על תכליתו הנצחית, כל תקנתו שיהיה בעיני עצמו בכל יום ויום כברייה חדשה ממש, כאילו היום נולד. כי באמת נעשה האדם כברייה חדשה בכל יום ובשביל זה מברכים בכל יום ברכות השחר, ועל כן גם עבודתו שעוסק בה בעבודת השם צריכה להיות אצלו בכל פעם חדשה לגמרי, כאילו לא עסק בה מעולם. כי כל אחד מישראל עושה מצוות בכל יום, ציצית ותפילין וכיוצא ונותן צדקה, אך העיקר שיראה לישב דעתו בכל יום שזה היום שעומד בו עדיין לא היה בעולם, והעבודה שלו להשם יתברך בזה היום היא חדשה לגמרי ולא הייתה מעולם, ורק הוא דווקא צריך לעסוק בעבודה זאת, כי לא מלאך ולא שרף ואפילו נשמות הצדיקים בגן עדן עליון אינם יכולים להשלים העבודה הזאת.

סל לשבת אחים ואחיות יקרים!

ארגון 'אור הגנוז ברסלב' עוסק בהפצת תורתו של רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב ובנוסף מארגן פעם בחודש חבילות מזון למשפחות אברכים עמלי תורה. נשמח אם תוכלו להשתתף ולעזור לנו בסל מזון למשפחה-אשריכם ישראל

להשתתפות בהפצה או בתרומה לאברכים ולמשפחות - 0544-525396

חידושים ועיונים בדרכו ותורתו של רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זצוק"ל ותלמידו רבי נתן זיע"א

נקודה טובה

אחת התורות החשובות של רבינו הקדוש, היא תורה רפ"ב בליקוטי מוהר"ן הנקראת תורת 'אזמרה', בתורה זאת רבינו מלמד אותנו כיצד לחפש ולהתבונן ולמצוא בעצמנו נקודות טובות וגם באחרים, אפילו מי שהוא רשע גמור, בודאי יש בו איזו נקודה טובה וכאשר אנחנו מתבוננים בה ומעצימים אותה ודנים אותו לכף זכות, ע"י זה אנחנו באמת מעלים אותו מכף חובה לכף זכות. כל שכן את עצמנו, כאשר אנחנו מתמקדים בנקודות טובות שלנו, מאירים אותם ופועלים איתם, אנחנו מתעלים ומשנים באמת בפועל ממש את המצב שלנו לטובה וע"י זה אנחנו זוכים לשמחה אמיתית וקדושה.

לרוב בני העולם נדמה שהתורה הזאת של מציאת הנקודות הטובות נועדה בעיקר לחזק את האדם ואולי גם להביא אותו לידי שמחה, אבל באמת העניין של הנקודה הטובה אינו רק חיזוק בעלמא, כי רבינו כותב בפירוש שע"י הנקודה הטובה אנחנו מעלים את עצמנו מכף חובה לכף זכות, ואפילו רשע גמור, כאשר אנחנו מתבוננים בנקודה הטובה שבו אנחנו מעלים אותו מכף חובה לכף זכות.

ונשאלת השאלה, מדוע במעט טוב שיש בנו יש כח כל כך עצום שביכולתו להתגבר על כל הרע? הסיבה היא כפי שכותב רבי נתן בפתיחת הספר ליקוטי הלכות, בהלכות השכמת הבוקר א', סעיף ב' וזה לשונו: "נמצא כשיש בישראל איזה נקודה טובה, דהיינו איזה מצווה או דבר טוב, זה הטוב הוא אחדות גמור עימו יתברך, כי טוב השם לכל וכמו שכתוב טעמו וראו כי טוב השם, כי כל הטוב שנמצא בכל מקום שהוא, הוא ממנו יתברך, כי כל הרע נדחה מפני מעט הטוב שמוצא בעצמו ומחיה ומרים את עצמו בזה, כי מעט מן האור דוחה הרבה מן החושך כידוע".

נמצא, שכל הטוב הוא מאיתו יתברך, ואם כך, כאשר אנחנו עושים אפילו איזה מעט טוב, זה הטוב מחובר לנקודה הקדושה שלנו שהיא חלק ממנו יתברך ואם כך אותה הנקודה טובה מחוברת ישירות אליו יתברך ועל כן כוחה כה גדול להכריע את כל הרע ולהעלות את האדם לכף זכות. כמו כן אומר רבי נתן על הפסוק "אם יש עליו מליץ אחד מיני אלף להגיד לאדם ישר" שאחד הפירושים הוא, שאפילו אם באים על האדם אלף מקטרגים שנבראו מעוונותיו ומקטרגים עליו, ולפתע מופיע מליץ אחד טוב שנברא מאיזה מצווה או מעשה טוב שהאדם עשה ומלמד על האדם זכות, הוא מצליח להפוך את כל הקערה על פיה כנגד כל האלף מקטרגים. מה הסיבה שהוא מצליח להפוך את הקערה על פיה? כיצד זה יתכן שמלאך אחד מתגבר על אלף מלאכים שכנגדו? ביאור העניין הוא: שאם האדם הצליח לעשות מצווה או דבר טוב, אעפ"י שהיה כנגדו אלף מקטרגים שרצו למנוע אותו מזאת המצווה והוא בכל זאת הצליח לעשות אותה, סימן שהכח של המצווה או המעשה טוב שעשה גדול יותר מכל הכח של האלף מקטרגים גם יחד. ועל כן הנקודות הטובות שהאדם עושה ומוצא בעצמו, אינם רק עניין של חיזוק, אלא הם באמת העיקר והתכלית של האדם בעולמו, כי כתוב במפורש בספר משיבת נפש, ששווה לקב"ה לברוא את האדם עם יצר הרע גדול כל כך, אעפ"י שמביא אותו למה שמביא אותו, לחטאים ועוונות, הכל שווה בשבילו, בשביל המעט טוב שהאדם עושה, יותר מאילו עבד אותו אלף שנים בלי יצר הרע. אם כך זה עיקר התכלית והעניין של כל העולם כולו שנברא בשביל האדם, שכל מעלתו שיש לו בחירה ויש לו יצר הרע והוא בתוקף הקשיים והמניעות מצליח להתגבר ולעשות איזה מצווה או מעשה טוב, שזה ישאר שלו כאוצר גדול לנצח.

הסוד שבן הרב מאיר שלמה

כל החיים הם כמו גלגל, או יעלו שמים או ירדו תהומות, יש ימים יותר יפים ויש ימים פחות יפים. ישנם ימים יפים בהם הכל זורם על מי מנוחות, כל העולם מחייך אלי, הבנק נחמד אלי, התפילות הם ממש 'מעין עולם הבא' כל ברכה וכל מילה בתפילה מתוקה מדבש. אני מלא ברוחניות שאני מתחיל לחשוב, שאולי לא שמתי לב ובלי כוונה נהייתי צדיק.

ויש ימים לא מוצלחים, הכל הולך הפוך, והדם מרגיש שרק מתווכחים איתו ומעירים לו, שום דבר לא מצליח לו, אפילו להתפלל הוא לא יכול, גל של מחשבות מציף אותו בעת התפילה, אין לו חשק לכלום והוא לא מבין בשביל מה הוא בכלל קם הבוקר, כך נראה יום של 'קטנות המוחין', כמובן שאנחנו לא אוהבים את הימים האלו בלי המצב רוח, אבל במציאות הם קיימים אצל כל אחד וזה לא תלוי בבחירה שלנו.

יש לדעת ולזכור היטב, כי כשיש לאדם זמן של 'קטנות המוחין' זה רק מפני שבשמים נקבע לנו כי יום זה יעבור עלינו עם נסיונות כאלו ובצורה ובאופן הזה דווקא ובשמים רוצים להמשיך עכשיו לאדם את המוחין דווקא מתוך החושך, לראות כיצד הוא ממשיך ואוחז באמונה גם כשלא הכל מאיר לו.

התפקיד שלנו במצב של קטנות המוחין, הוא לתקן את היום הזה, ע"י שנבין ונרגיש כי השם יתברך נמצא עמנו גם במצב הזה ועל ידי כך שגם בימים נמוכים כאלו, אנחנו מתגברים ומשתדלים לעשות מה שבכוונתו, הולכים לבית הכנסת, להניח תפילין ולהתפלל, לתת צדקה וכדומה ולמרות כל הבלבולים אנחנו מכריזים כי גם הים הזה הוא הים שלנו וגם בים הזה יש לנו עבודה קדושה שאותה אנחנו צריכים לעשות גם במצב שאנו נמצאים אפילו שלכאורה לא הולך לנו כראוי ושום דבר לא מאיר לנו, אפשר שדווקא עבודה זאת יקרה וחשובה יותר מעבודות קדושות ונעלות בימים שכן האיר לנו.

אנן טובה עיונים בסיפורי מעשיות

במעשה מחכם ותם כמספר לנו רבינו על התם הקדוש שהיה תמיד בשמחה אפילו שהיה עני מרוד ולא היה עושה את עבודתו בשלמות היה תמיד שמח. כאשר היה מבקש מאשתו מיני מאכלים והיא הייתה נותנת לו לחם יבש ומים היה משבח ביותר את זה הלחם והמים והיה מרגיש בהם כל מיני טעמים של יין ובשר משובח. נשאלת השאלה כיצד זכה התם הקדוש להרגיש את כל הטעמים הללו בלחם היבש ובמים, כי רבינו מדגיש ואומר שבאמת הוא זכה לכל הדברים הללו והיה טועם בהם כל מעדני עולם.

ובכן ראשית עלינו להדגיש נקודה חשובה, שכל הרגשות וכל טעם החיים הולך אחרי המחשבה, גם השמחה של האדם תלויה במחשבה נכונה. התם הקדוש מנהגו היה שהיה בשמחה תמיד, כלומר הוא היה מנהיג את עצמו להיות בשמחה, הוא היה מדבר ומשבח תמיד את אותו הלחם היבש או את אותו המים והמלבוש שאשתו הייתה מביאה לו והיה אומר כמה יפה ונאה כמה נאה ומתוקן כאילו הוא אוכל את אותו המאכל ממש. כלומר המחשבה והדיבור היו פועלים את פעולתם וגורמים לו להרגיש באמת כאילו הוא טועם את כל מעדני עולם.

סיבה שנייה, אם נשים לב בסיפור התם היה פונה לאשתו בלשון זכר, אשתי תן לי לאכול, תן לי הרטוב והקטניות. כלומר בעצם הפנייה שלו לאשתו הוא למעשה פנה להשם יתברך והתפלל שיתן לו את מבוקשו, ואף על פי שלבסוף הוא קיבל את הלחם היבש והמים ולא את מה שביקש, הוא חשב לעצמו, אני את שלי עשיתי, ביקשתי התפללתי, ואם השם יתברך בסופו של דבר החליט שאני צריך לקבל את הלחם הזה והמים, סימן שזה הכי טוב בשבילי ועל כן אני שמח בזה ומרגיש כמו כל מעדני עולם. זה גם מה שמלמד אותנו רבינו בעבודת השם, לפעמים האדם רוצה לעשות דברים להגיע לנעלות ולא עולה בידו, רבינו מלמד אותנו התוצאות לא תלויות בך, אתה צריך להתאמץ, לרצות, לבקש, אבל אם בסופו של דבר לא הצלחת, תשמח במה שכן זכית לעשות, כי זה רצון השם וזה הכי טוב בשבילך.

התוצאות וההספקים שלך בעבודת השם לא מספקות אותך? אחי היקר? אצל השם יתברך הדברים נמדדים אחרת!

התורה

אני לא עשיר גדול, אבל אני נוהג לתת שטר של מאתיים ש"ח לכל מי שמבקש ממני צדקה בפורים. לכולם, בלי יוצא מן הכלל. כל אחד מאתיים. לא פחות.

למה לא, זה עושה להם הרגשה טובה. בדרך כלל לכולם יש מספיק עודף.

המימד הנוסף

מדריך למודעות עצמית, חשיבה חיובית ודמיון מודרך. ע"פ משנתו של רבי נחמן מברסלב אשר יוסיף לכם אור ושמחת חיים- כולל הדרכה מעשית.

למוסס ע"פ הסדקאות של הרב יוסף ביטון שליט"א

להזמנות - 03-9091753

קו השיעורים אור הגנוז ברסלב - 03-7739866